

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 25 marca 2021 r.****w sprawie E-4/20****Tor-Arne Martinez Haugland i inni przeciwko rządowi Norwegii reprezentowanemu przez Ministerstwo Zdrowia i Usług Opiekuńczych (*Helse- og omsorgsdepartementet*)***(Swoboda przepływu osób – Dyrektywa 2005/36/WE – Uznawanie kwalifikacji zawodowych – Dostęp do zawodu psychologa – Ogólny system uznawania – Pojęcie „tego samego zawodu”)*

(2021/C 303/08)

W sprawie E-4/20 Tor-Arne Martinez Haugland i inni przeciwko rządowi Norwegii reprezentowanemu przez Ministerstwo Zdrowia i Usług Opiekuńczych (*Helse- og omsorgsdepartementet*) – WNIOSEK skierowany do Trybunału na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości przez Sąd Apelacyjny Borgarting (*Borgarting lagmannsrett*), dotyczący wykładni dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, zwłaszcza art. 4 i 13, po dostosowaniu do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jak również art. 28 i 31 tego porozumienia, Trybunał, w składzie Páll Hreinsson — prezes, Per Christiansen (sprawozdawca) i Bernd Hammermann, sędziowie, wydał w dniu 25 marca 2021 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. To, czy zawód w państwie przyjmującym i zawód państwie pochodzenia można uznać za „ten sam zawód” w rozumieniu dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, podlega każdorazowo indywidualnej ocenie. Oceny dokonuje się poprzez porównanie czynności należących do danego zawodu w państwie pochodzenia z czynnościami należącymi do zawodu, który wnioskodawca zamierza wykonywać w państwie przyjmującym. Jeśli czynności należące do obu zawodów są porównywalne, tj. gdy zawody te są równoważne pod względem czynności, które do nich należą, i biorąc pod uwagę wszelkie istotne różnice w ramach zakresu i charakteru tych czynności, zawody te należy uznać za ten sam zawód w rozumieniu dyrektywy 2005/36/WE.

Przy określeniu czy zawód w państwie pochodzenia i zawód w państwie przyjmującym stanowią ten sam zawód w rozumieniu dyrektywy 2005/36/WE, nie może być uznany za wykonywanie danego zawodu wykonywanie przez ograniczony czas w ramach kształcenia pewnego rodzaju czynności, które uwarunkowane są zobowiązaniem się do dalszej nauki.

Przy ocenianiu czy dwa zawody stanowią „ten sam zawód” w rozumieniu dyrektywy 2005/36/WE różnice w stopniu samodzielności oraz odpowiedzialności za pacjenta mogą być istotne przy określaniu dokładnego zakresu lub charakteru wykonywanych czynności.

2. Możliwość wymagania środków wyrównawczych na podstawie art. 14 dyrektywy 2005/36/WE nie może mieć żadnego wpływu na interpretację pojęcia „ten sam zawód” w rozumieniu art. 13 tej dyrektywy.
3. Wyrażenie „w szczególności sposób przystosowane na potrzeby wykonywania określonego zawodu” zawarte w art. 3 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2005/36/WE należy rozumieć jako wskazujące na kształcenie, które ma na celu przygotowanie kandydatów do wykonywania danego zawodu. Nie wskazuje ono na kwalifikacje, w ramach których uzyskuje się dostęp do szerokiego zakresu zawodów lub poświadczenie posiadania, m.in. wyłącznie kompetencji akademickich w danej dziedzinie.
4. Wnioskodawcy, którzy nie spełniają wymogów uznawania kwalifikacji zawodowych zgodnie z dyrektywą 2005/36/WE mogą powoływać się na art. 28 i 31 Porozumienia EOG stanowiące podstawę do wykonywania zawodu regulowanego w państwie przyjmującym.

Przy ocenie kwalifikacji na podstawie art. 28 i 31 Porozumienia EOG państwo przyjmujące musi porównać wszystkie dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji oraz odpowiednie doświadczenie zawodowe wnioskodawcy z własnymi wymogami dotyczącymi wykonywania danego zawodu. Jeśli wiedza i kwalifikacje wnioskodawcy poświadczone dyplomem oraz odpowiednim doświadczeniem zawodowym nie są równoważne lub tylko częściowo odpowiadają tym wymaganym przez państwo przyjmujące, musi ono określić jakiego rodzaju wykształcenia brakuje wnioskodawcy, aby mógł ukończyć lub uzupełnić swoje kształcenie.